

Resumé – Azyl a uprchlictví ve světle judikatury Evropského soudu pro lidská práva

Práce se zabývá problematikou azylu a uprchlictví v kontextu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod z roku 1950 a judikatury Evropského soudu pro lidská práva. Jejím cílem je poukázat na úzké propojení uprchlického práva s ochranou lidských práv. Text práce je členěn do sedmi kapitol.

Po úvodním rozlišení pojmů azyl a uprchlictví je představena definice uprchlíka obsažená v klíčovém instrumentu mezinárodního uprchlického práva - v Úmluvě o právním postavení uprchlíků z roku 1951. Práce se definici uprchlíka věnuje skrze její inkluzivní, cesační a exkluzivní klauzuli. Následně je popsána zásada non-refoulement, vyjádřená v článku 33 Úmluvy o právním postavení uprchlíků, která zakazuje státům vyhostit a navrátit uprchlíka do země, kde by jeho život nebo osobní svoboda byla ohrožena. Další výklad se zaměřuje na Úmluvu o ochraně lidských práv a její kontrolní mechanismus v podobě Evropského soudu pro lidská práva. V této části je rozebrána procedurální stránka vyřizování stížností na porušení úmluvy.

Jádrem práce je její šestá kapitola, která je rozdělena na dílčí podkapitoly podle relevantních ustanovení Úmluvy o ochraně lidských práv. Jsou zde představena pro problematiku azylu a uprchlictví významná rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva, a to vylíčením skutkových okolností jednotlivých případů a uvedením závěrů, ke kterým Soud dospěl. Tyto závěry jsou následně uceleně shrnuty ve vztahu ke konkrétním ustanovením Úmluvy o ochraně lidských práv. Právě poznatky získané z judikatury Evropského soudu pro lidská práva prokazují úzké vazby mezi ochranou lidských práv a uprchlickým právem a poukazují tak na možnost ochrany uprchlíků skrze ustanovení Úmluvy o ochraně lidských práv.